

ת"פ 56421/12/21 - מדינת ישראל נגד סהר שמואל אבוטבול, אושרי אסרף - נידון, אבי אבוחצירה - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

31 אוקטובר 2022

ת"פ 56421-12-21 מדינת ישראל נ' אבוטבול ואח'
בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד חני שנפ - נוכח
נגד
1. סהר שמואל אבוטבול
2. אושרי אסרף - נידון
3. אבי אבוחצירה - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד גיא זהבי - נוכח

המאשימה

הנאשמים

מזר דין
(בעניין הנאשם 3)

א. רקע עובדתי

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה אחת של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. כפי המתואר בכתב האישום, ביום 14.06.2021 בסמוך לשעה 15:20, ברח' הטיילת 7 באשדוד, החזיק הנאשם 1 בתא המטען של רכב מסוג "סקודה" ל"ז 40-054-80 בסם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 349.13 גר' נטו, שלא לצריכתו העצמית. באותן נסיבות החזיקו הנאשם 2 והנאשם 3 (הוא הנאשם שלפנינו, להלן: "הנאשם"), כל אחד מהם בנפרד בסכין מחוץ לחצרים תוך שלא עלה בידם להוכיח כי הם החזיקו את הסכינים למטרה כשרה.
- 3.

ביום 06.09.2022, הגיעו הצדדים לכדי הסכמה לפיה הנאשם יודה בכתב האישום, יורשע וכי כל צד יטען לעונש כראות עיניו.

4. למען שלמות התמונה יצוין כי ביום 06.09.2022, בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון (הכולל הסכמה לעניין העונש), שגובש בין הצדדים בעניינו של הנאשם 2, והשית על האחרון ענישה בדמות מאסר מותנה למשך חודשיים אשר יופעל אם בתוך תקופה של שנתיים ממועד גזר הדין הלה יעבור עבירה שבה הורשע; קנס סך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו; והתחייבות על סך 1,500 ₪ שלא יעבור עבירה שבה הורשע למשך שנתיים ממועד גזר הדין.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

5. בא כוח המאשימה פירט את מעשיו של הנאשם ועמד על הנסיבות המחמירות שנלוו אליהם. בהמשך, הלה עתר לקבוע מתחם עונש הנע בין כמה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשים מאסר בפועל וענישה נלווית. חרף העובדה כי לנאשם ולנאשם 2 מיוחסת עבירה זזה בנסיבותיה, הרי שבשל עברו הפלילי של הנאשם (המאבחן אותו מהנאשם 2 שהינו נעדר כל עבר פלילי), המלמד לשיטתו של התובע על אופיו העברייני של הנאשם, הלה עתר להשית על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם ואשר לא יפחת מ- 6 חודשים

עמוד 1

מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס, והצהרה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

6. **מנגד**, בא כוח הנאשם חלק על המתחם שהוצג על ידי המאשימה וסבר כי על המתחם לנוע בין מאסר מותנה לבין כמה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועתר למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם. את עיקר יהבו בעניין זה, מיקד הסנגור, בין היתר, בהודאתו של הנאשם במיוחס לו ובחרטתו על מעשיו; בעברו הפלילי הישן באופן יחסי של הנאשם; בחלוף הזמן; ובעובדה שמאז ועד היום לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. לאור כל אלה, ובסיכומם של דברים, נטען כי לא יהיה זה מידתי להשית על הנאשם עונש שירוצה בעבודות שירות כעתירת המאשימה בשל עקרון האחידות בענישה ובהיותו בלתי מידתי אל מול העונש שהושת על הנאשם 2 במסגרת הסדר הטיעון לעניין העונש שגובש בעניינו.

7. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה" שיתף במצבו המשפחתי והיותו אב ל-4 ילדים אותם הוא מפרנס; היותו גרוש והיותו מצוי כיום בהליכים על מנת לחזור לביתו; וכי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו.

דין והכרעה

8. בהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), בשלב הראשון בית המשפט יקבע את מתחם העונש ההולם ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה אם יש מקום לסטות מהמתחם שנקבע או שמא יש לקבוע את העונש בגדרו (על אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל, ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 05.08.2013).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

9. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

10. **בהחזיקו סכין שלא למטרה כשרה**, פגע הנאשם בתחושת הביטחון של הציבור ובזכותו להיות מוגן מפני תופעת האלימות, לרבות זו הכרוכה בשימוש בנשק חם או קר. חומרתה של עבירה זו טמונה דווקא בהיתכנותו של אירוע אלים ומסוכן, אף מבלי שנעשה בה שימוש בפועל, ומכאן שקיים הצורך למנוע את החזקתה, שכן הדבר עלול להוביל לאסון במקרים של מחלוקות, קטנות כגדולות, עת המרחק בין סכין המצויה ברשות הנאשם לבין השימוש בה הוא, לדאבון לב, קצר ביותר (ראו והשוו, למשל, ע"פ 8314/03 רג'אח נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 07.06.2005); ע"פ 3573/08 **עודה נ' מדינת ישראל**, (13.04.2010); ורע"פ 2047/07 **הנוק נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 14.05.2007).

11. בשים לב ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, סבורתני כי מעשיו של הנאשם מצויים ברף חומרה שאינו גבוה באופן מיוחד.

12. כידוע, במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע עבירת החזקת הסכין**, יש מקום להתייחס הן לנסיבות החזקת הסכין והן לפוטנציאל הנזק הטמון בהחזקת הסכין כגון הצטיידות בסכין לצורך השתתפות בריב כזה או אחר, או הגעה באמצעות סכין למקום ציבורי או למועדון הומה אדם (ראו לעניין זה, אמירתו של בית המשפט העליון: "**סכין הנישאת על גוף במערכה הראשונה, סופה שהיא נשלפת וננעצת בגופו של הזולת במערכה השנייה**" - ע"פ 9133/04 **גורדון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 20.12.2004).

13. בעניין זה נתתי דעתי בראש ובראשונה לפוטנציאל הנזק הנשקף ממעשיו של הנאשם עת הוא החזיק בסכין מחוץ לביתו או חצריו בנסיבות שבהן החזיק הנאשם 1 בתא המטען של הרכב בסם מסוכן שלא לצריכתו העצמית, תוך שלא עלה בידו של הנאשם להוכיח כי הוא החזיק בסכין למטרה כשרה. עם זאת, לא נטען כי נלוו למעשיו של הנאשם נסיבות מיוחדות או כי הלה החזיק את הסכין לצורך ביצוע עבירה או במקום ציבורי או במוסד לימודי או בסמוך למקום בילויים או מועדון. מה עוד, שהנאשם לא עשה שימוש בסכין ולא נלוותה למעשיו עבירה פלילית נוספת.

14. אשר למדיניות הענישה, בחינת הפסיקה מעלה כי במקרים דומים, **על דרך הכלל**, מוטלים על נאשמים עונשים במנעד רחב החל ממאסר מותנה ועד כמה חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ובמקרים חמורים עד לתקופות מאסר ממושכות. ברי כי לא אחת, במקרים חריגים, הושתו על נאשמים גם עונשים קלים יותר בדמות צווי של"צ אף ללא הרשעה, או לחילופין עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא לתקופות ארוכות של חודשים רבים. מטבע הדברים העונש המושת על הנאשמים השונים מושפע מסוג הסכין, מטרת ההחזקה, המיקום שבו נמצאה הסכין, זירת העבירה, נסיבותיו האישיות של הנאשם, ועוד. להלן כמה גזרי דין שיש בהם כדי ללמד על אודות קו הפסיקה הדומיננטי בגין ביצוע מעשים דומים לאלו שבהם הורשע הנאשם (כך ראו לעניין זה, רע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.01.2015); ת"פ (רחובות) 35662-03-17 **מדינת ישראל נ' מלכה** [פורסם בנבו] (15.03.2018); ת"פ (תל-אביב) 18482-06-14 **מדינת ישראל נ' רבאעה** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (25.10.2017); ת"פ (רמלה) 6440-05-15 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אפראימוב** [פורסם בנבו] (17.07.2016); עפ"ג (תל-אביב) 14786-09-19 **DIMAYUGA נ' מדינת ישראל** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (25.11.2019); ת"פ (תל-אביב) 2828-03-17 **מדינת ישראל נ' מלסה** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (27.10.2019); ת"פ (תל-אביב) 44656-01-18 **מדינת ישראל נ' קאסטלאנו** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (30.12.2019); ת"פ (תל-אביב) 29759-11-17 **מדינת ישראל נ' עבדו** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (2.02.2020); עפ"ג (תל-אביב) 1597-07-20 **אסרף נ' מדינת ישראל** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (10.11.2020); עפ"ג (תל-אביב) 68766-06-20 **סיוזב נ' מדינת ישראל** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (20.12.2020); ת"פ (תל-אביב) 9299-08-16 **מדינת ישראל נ' קריחלי** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (20.8.2020); ת"פ (תל-אביב) 43881-09-20 **מדינת ישראל נ' שרפא** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (17.01.2022); ות"פ (תל-אביב) 20643-12-20 **מדינת ישראל נ' כהן** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (2.02.2022).
15. בחינת הפסיקה מלמדת עוד, כי במקרים שבהם הוחזקה הסכין ברכב ולא על גופו של אדם, שלא במקום המועד לפורענות בקרבת מועדון או בתוכו, כאשר אין אינדיקציה לכך שהחזקת הסכין באה לקדם פני אלימות כזו או אחרת, בדומה לעניין המונח לפתחי, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לצד ענישה נלווית לבין 9 חודשים מאסר בפועל (ראו לעניין זה, ע"פ (תל-אביב) 59830-01-16 **כהן נ' מדינת ישראל** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (20.04.2016); ת"פ (תל-אביב) 49157-08-17 **מדינת ישראל נ' שגב** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (22.05.2019); ת"פ (ת"א) 65308-12-17 **מדינת ישראל נ' מלדו** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (04.03.2020); ת"פ (תל-אביב) 28218-04-19 **מדינת ישראל נ' אמן** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (23.06.2020); ת"פ (תל-אביב) 64911-09-19 **מדינת ישראל נ' ברדוגו** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (14.12.2020); ת"פ (רמלה) 27890-10-18 **מדינת ישראל נ' רייגאן** [פורסם בנבו] (30.10.2019); עפ"ג (תל-אביב) 8118-05-21 **מדינת ישראל נ' קונצ'סטר** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (27.10.2021)).
16. כאן אציין, כי אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנו באי כוח הצדדים, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות, ועל כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיקציה רגילה, ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (08.06.2015)) ואין לגזור את דינם של הנאשמים על סמך הכותרות של העבירות שבהן הם הורשעו, אלא שומה על בית המשפט לבחון את הדברים לגופן של העבירות והנסיבות הנלוות להן ולגופם של נאשמים, על כל מאפייניהם האישיים ונסיבותיהם הייחודיות (ראו והשוו, ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989) ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (05.05.2009)). עוד יש לזכור, כי השיקול שעניינו "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו לעניין זה, ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.07.2013)).
17. כללם של דברים, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים המפורטים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שאלה

פורטו לעיל, הריני קובעת כי בגין מעשיו של הנאשם על מתחם העונש ההולם לנוע בין מאסר מותנה לצד ענישה נלווית לבין 8 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

18. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.
19. בעניין זה, הרי שנתתי דעתי בראש ובראשונה לעברו הפלילי של הנאשם. כעולה מרישומי הפלילי של הנאשם (ת/1), באמתחתו של הנאשם 7 הרשעות קודמות בין השנים 1999-2017 (שרובן התיישנו זה מכבר אך לא נמחקו, למעט הרשעה אחת), שבגין הושתו על הנאשם עונשים מגוונים ובהם עונשי מאסר בפועל במכלול עבירות ובהן, גניבה, פריצה לבניין שאינו דירה ובצוע גניבה, שבל"ר ונטישה במקום אחר, חבלה במזיד ברכב, החזקת סם לצריכה עצמית, סחר בסם מסוכן, הפרת הוראה חוקית, קשירת קשר לביצוע פשע, מתן אמצעים לביצוע פשע, סחר/עסקה למסירת החזקה בנשק לאחר, כשהרשעתו האחרונה הינה מיום 28.03.2017 בגין עבירה שנעברה בשנת 2015, ושבגינה הושת על הנאשם בין היתר עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח.
20. בנוסף לאלה, בית המשפט שוקל את העובדה כי עסקין בנאשם שמאז שביצע את העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, השתלב בשוק העבודה והתעסוקה, ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות, ואת הפגיעה הכלכלית שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר ולו בעבודות שירות.
21. עוד ולקולה, יש ליתן את הדעת לכך שבשלב הטיעונים לעונש הנאשם לקח אחריות על מעשיו ולדידי, יש בעצם כך כדי ללמד על כך שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו ואת השלכותיהם, ולמזער את הסיכון שמא אלה יישנו בעתיד.
22. לבסוף, ובאשר לעקרון האחידות בענישה לו טענה ההגנה, כפי הידוע המדובר בשיקול אחד בלבד לעניין העונש ובוודאי שעקרון זה איננו חזות הכול, ועם כל חשיבותו, הוא אינו שיקול עונשי העומד לעצמו, ואינו עקרון בלעדי שלעולם אין לסטות הימנו. הוא עקרון שיש לשקלו בין מכלול שיקולים שיש להעריכם ולאזנם באיזון ראוי כדי להגיע לתוצאת ענישה שקולה, אשר תגשים את תכלית ההגנה על עניינו של הפרט ושל הציבור, המשולבים זה בזה (ראו לעניין זה, ע"פ 10370/02 סוויסה נ' מדינת ישראל, תק-על 2003(2) 2168 פסקה 4).
23. מה גם, שבמקרה הנדון יש מקום לאבחנה בין שני הנאשמים כטענת המאשימה וזאת לנוכח העובדה שהנאשם 2 נעדר כל עבר פלילי. לצד האמור והגם שכאמור מדובר בשיקול אחד בלבד, הרי שעקרון האחידות בענישה מקבל משנה חשיבות מקום שבו מדובר בנאשמים אשר הורשעו בביצוע עבירות דומות במסגרת אותה פרשה (ראו לעניין זה, ע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.09.2014)).
24. אשר על כן, ובאיזון הראוי בין מכלול השיקולים נדמה כי אין מקום להשית על הנאשם ענישה זהה לזו שהוטלה על הנאשם האחר. הגם שכך, ובהינתן העובדה כי המדובר בנאשמים שהורשעו בביצוע עבירה זהה שנסיבותיה זהות ושנעברו במסגרת אותה פרשה, ברי כי העונש שהושת על האחרון, יהווה נקודת מוצא ושיקול נוסף לקולה בגזירת עונשו של הנאשם שלפניי.
25. כללם של דברים, משנתתי דעתי למכלול הנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה, ובכלל זה להודאתו של הנאשם במיוחס לו וללקיחת האחריות למעשיו; לגילו של הנאשם; לחלוף הזמן; ומבלי שהתעלמתי מעברו הפלילי של הנאשם - מצאתי להשית עליו את העונשים הבאים:
- א. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה שבה הורשע.
- ב. הנאשם יצהיר על התחייבות על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה שבה הורשע וזאת למשך שלוש שנים מהיום.
- ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 3 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.
זכות ערעור כחוק.
ניתן והודע היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.

הנאשם:

אני מתחייב שלא לעבור עבירה שבה הורשעתי למשך שלוש שנים מהיום.
הובהר לי, כי ככל שאעבור עבירה שבה הורשעתי במשך שלוש שנים מהיום, אזי יושת עלי סך של 5,000 ₪.

החלטה

רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירה כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תשפ"ג, 31/10/2022
במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא